

skal kunne tage Bestemmelse derom; jeg troer, at Sognebeboerne bør som hidtil kunne tage Beslutning desangaaende; dette Spørgsmaal er efter min Mening mere verbdsligt end kirke- ligt — jeg beder, forstaae mig ret, jeg mener ikke, at Confirmationen er mere verbdslig end christelig, men det Spørgsmaal, om Confirma- tionen skal afholdes to Gange om Aaret; er, mener jeg, mere verbdsligt end kirkeligt, og Af- gjørelsen deraf skal man derfor ikke lægge ind under en Myndighed, som man selv giver ud for at være en kirkelig. Hvorledes er nu Spørgsmaalet, om Confirmationen skal afholdes to Gange om Aaret, blevet afgjort her i Lan- det? Da den hertil sigtende Lov blev ved- tagen, troede man, at naar Majoriteten af Sognebeboerne havde erklæret sig for, at Con- firmationen skulde afholdes to Gange om Aaret, var Sagen dermed afgjort, men det sigte ikke flere Præster, de sigte: Ja, men en saadan Be- slutning skal gjentages hvert Aar; den gjælder kun for eet Aar, hvis den ikke atter tages for det næste Aar, falder den bort; men da denne Lov blev forhandlet her i Salen, var det vist nok Tilfældet, at Alle gik ud fra, at en saadan Beslutning tænktes vedvarende. Hvorledes berer man sig fremdeles ad? Man siger: Om Sommeren ere Børnene ikke saa lærvillige og saa opvakte til at lære som om Vinteren, derfor skulle de, der skulle confirmeres til Mit- telsdag, ogsaa gaae til Præsten om Vinteren — paa den Maade komme de til at gaae hele Aaret. Men det er dog ikke saaledes, at Love, som gives her, kunne ønskes overholdte, og naar derfor den ærede Rigsdagsmand formener, at man med Hensyn hertil skal holde sig til den nærværende Tilstand, da vinder han aldeles ikke Noget; den nærværende Tilstand er i sige Retninger omtrent den værste, man kan have. Jeg er aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand fra Hjørring (Fischer), at man ikke bør give en Kirkeforfatning — og derved tænker jeg nærmest paa en samlet overordnet Bestyrelse — forinden Spørgsmaalet om det saakaldte Kirkegods er fuldkommen bestemt og klart afgjort, saaledes at der imellem et slegt Kirkeraad og Statsmagten ikke kan blive noget Spørgsmaal om, hvem Kirkegodset tilhører. Jeg er ogsaa enig med den ærede Rigsdags-

mand i den Forbring, han gjorde til Kirkefor- fatningen, at Majoritetsbeslutninger i Troes- sager ikke skulle være bindende for Minori- teten; men noget Saadant troer jeg ikke skeer ved denne Lov, og hvis det skulde vise sig at træde frem paa et enkelt Sted, er det jo No- get, som senere under den fortsatte Behandling kan forandres.

Dette var omtrent, hvad jeg ønskede at sige; men jeg skal dog slutte med at gjentage, at jeg haaber, at selv de Medlemmer, som bestemt ere imod Loven, og de Herrer ville jo have bemærket, at jeg ogsaa er det, ikke ville nægte dens Over- gang til anden Behandling, men lade en anden Behandling foregaae, for at det deraf kan frem- gaae, hvorledes det nærværende Folkething tænker sig den Lov om dette Forhold, som det vilde vedtage. Det glæder mig, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valg- kreds (Tschernings) Dyringer gif i den Retning, at jeg, uagtet han ikke ligefrem udtalte det, ikke kan troe Mindet, end at han i Henshold til sine Udtalelser vil stemme for Sagens Over- gang til anden Behandling; han erklærede saa- ledes, at han vilde tage Lovens 14 første Para- grapher med en eneste Forandring, rigtignok i den Tro, sagde han, at han ikke havde stemt for Noget, der havde Betydning, men ligesuldt, han erklærede sig med en enkelt Undtagelse for de 14 første Paragrapher; jeg haaber derfor, at han ikke vil stemme mod Sagens Overgang til anden Behandling, og at ikke ret Mange vilde gjøre det.

Sammerich: Jeg skal ikke længe lægge Beslag paa det ærede Things Tid. Dengang jeg begjærede Ordet, ffete det nærmest med Hensyn til en Dyring af den høitærede Mini- ster, men ved de forskjellige Udtalelser, som under Forhandlingens Gang ere faldne her i Sa- len, er der nu ikke længere nogen Nødvendig- hed for mig til at inddegaae flere af de Hens- syn, som den ærede Minister har villet gjøre gjældende. Der er kun et eneste Punkt, hvor- ved jeg her skal dvæle. Den høitærede Mini- ster fremhævede det frivillige Faktig væ- sen; han fremsatte det Spørgsmaal: naar det frivillige Fattigvæsen maa tænkes røgtet, ret,